

slet ikke kunne opfylde de Forpligtelser, som mange mene, vi skulle paatage os. Det er umuligt for Danmark at værne vor Neutralitet. Hvorfor skulle vi saa næsten sprænge os selv for at gøre et Forsøg derpaa, og hvorfor skulle vi saa — jeg kan næsten sige i den rene Desperation — alligevel forsøge at komme den Vej frem? Det gaar det danske Folk aldrig med til. Saa dybt har det danske Folk forstaaet det Spørgsmaal, og saa trofast vil det være mod Ideen, at der skabes først Ro om dette Spørgsmaal, naar det har vendt sig fra Tanken om Rustninger til den modsatte Side og har forstaaet, at vort Værn og det, vi skulle bygge vort Fremtidshaab paa, er ikke Vaabenmagt, men det kunne vi alene bygge paa alt, hvad dygtigt og godt der ellers kan være i det danske Folk — det skulle vi søge at elske frem og styrke, saa vi kunne have noget at staa imod med, om de trange Tider skulde komme.

Hans Nielsen (Skanderborg Amts 1ste Valgkreds): Det forekommer mig, at denne Debat, der føres her, i Grunden vidner om, at Forsvarssagen er død. Sagen er uddebatteret, og de Taler, som holdes fra konservativ Side, ere i Virkeligheden kun Gravtaler. Jeg forstaaer derfor godt, at det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen) nu ønsker Sagen henvist til et Udvalg, for at den kan faa en pæn og passende Begravelse. Jeg skal derfor heller ikke holde lange og indgaaende Taler om dette Spørgsmaal. Det synes jeg er ganske overflødig. Jeg vil alligevel gerne gøre et Par Bemærkninger særlig vedrørende Valgene og den Lære, som vi alle kunne drage af de stedfundne Valg, og den Lære, som jeg mener maa lægges til Grund, naar man nu i Udvalget skal til at afgøre Forsvarssagens endelige Skæbne.

Det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) begyndte sin store Tale ved denne Debats Begyndelse med nogle Bemærkninger til Socialdemokraterne. Han kom særlig ind paa Valgresultatet og den Modtagelse, som Afrustningsforslaget har faaet ude omkring i Befolkningen, og det gør mig meget ondt, at det ærede Medlem ikke var tilfreds paa vore Vegne — vi Socialdemokrater ere nemlig meget tilfredse med begge Dele, baade med Valgresultatet og med den Begejstring, vort Afrustningsforslag er modtaget med ude i Landet. Det ærede Medlem maatte jo indrømme, at der faldt 92—93,000 Stem-

mer paa vore Kandidater, men det ærede Medlem vilde rokke ved dette Antal, idet han mente, at ikke alle disse Stemmer kunde tages til Indtægt for vort Afrustningsforslag. Jeg vil aldeles ikke bestride denne Paastand fra det ærede Medlems Side. Jeg er fuldstændig klar over, at der faldt ikke alene radikale Stemmer paa vore Kandidater, men sikkert ogsaa Stemmer, som kun havde til Hensigt at demonstrere mod Københavns Befæstning, som den ønskes fra konservativ Side. Det er noget, vi fra Socialdemokraternes Side ere fuldstændig klare over. Men naar jeg indrømmer det, saa maa det ærede Medlem ikke overse, at ogsaa vi have givet et ikke ringe Antal socialdemokratiske Stemmer, ikke alene til radikale Kandidater, men sikkert ogsaa til adskillige Kandidater, der tilhøre det ærede Medlems Parti — noget, jeg finder fuldt ud forsvarligt i en Situation som den her foreliggende. Jeg tilstaaer ærligt, at hvis jeg var Vælger i en Kreds, hvor det ærede Medlem fra Ringkøbing stod som Kandidat, og hvor der tillige stod en Kandidat fra de mest udprægede Fæstningsvenners Side, og der ikke var andre end de to Kandidater at vælge imellem, saa vilde jeg selvfølgelig stemme paa det ærede Medlem fra Ringkøbing som det mindste Onde, og den Politik, haaber jeg, det Parti, jeg tilhører, altid vil følge, det er en fuldt ud forsvarlig og demokratisk Politik. Men derved bliver det ogsaa klart, at det ærede Medlem fra Ringkøbing ikke har nogen som helst Ret til at rokke ved de 93,000 Stemmer, vi have faaet. Det staaer derfor fast, at Socialdemokratiet er det største Parti her i Landet.

Med Hensyn til Begejstringen maa jeg sige, at jeg i alt Fald for min Part klager ikke, og jeg tror, mine Partifæller overalt have gjort de glædeligste Erfaringer med Hensyn til Begejstringen for Afrustningsforslaget. Jeg kan forsikre det ærede Medlem om, at ude omkring i vore Foreninger, paa vore Møder saavel som paa Valgtribunerne blev Afrustningsforslaget modtaget med stor Begejstring. Det gjorde det specielt i Horsens. Da Valgresultatet om Aftenen blev bekendtgjort, blev Vælgerne fuldstændig ellevilde af Henrykkelse, de bar mig i Guldstol gennem Byen. Jeg vil spørge det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen), om han blev baaren i Guldstol, om Begejstringen var saa stor i Ringkøbing, at de stærke, sejge Vestjyder bar ham i Guldstol gennem Ringkøbings Gader. Jeg tror